

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 7.6.2007
COM(2007) 308 окончателен

СЪОБЩЕНИЕ ОТ КОМИСИЯТА

**Доклад до Европейския парламент и Съвета: Оценка на интегрираното
управление на крайбрежните зони (ИУКЗ) в Европа**

СЪОБЩЕНИЕ ОТ КОМИСИЯТА

Доклад до Европейския парламент и Съвета: Оценка на интегрираното управление на крайбрежните зони (ИУКЗ) в Европа.

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Препоръката на Европейския парламент и Съвета относно интегрираното управление на крайбрежните зони от 30 май 2002 г.¹ (Препоръка за ИУКЗ на ЕС) призова Комисията да преразгледа прилагането на препоръката и да изготви доклад за оценка за Европейския парламент и Съвета².

Настоящото съобщение съставлява доклада на Комисията в допълнение към Препоръката за ИУКЗ на ЕС. Основните източници, използвани за доклада, са:

- Доклад за външна оценка³, който оценява главно прилагането от крайбрежните държави-членки на Препоръката за ИУКЗ на ЕС;
- Доклад от Европейската агенция за околна среда⁴ с интегрирана пространствена оценка на крайбрежните зони на Европа;
- Доклад от работната група относно показателите и данните, проучващ използването на показателите в националните доклади в допълнение към Препоръката за ИУКЗ на ЕС⁵.

През октомври 2005 г. Комисията прие своя тематична стратегия относно защитата и опазването на морската околна среда, включително предложената Директива за морска стратегия⁶. С предлагането на правна рамка за постигане на добро екологично състояние на морската околна среда тематичната стратегия укрепва съществуващия комплекс от политики и закони на ЕС, налични за сухоземната част от крайбрежната зона, в подкрепа на прилагането на интегрираното управление на крайбрежните зони.

Морската стратегия и политиката на интегрирано управление на крайбрежните зони на ЕС следва също така да бъдат разглеждани в по-широката рамка на бъдещата морска политика на ЕС, стартирана през юни 2006 г. с приемането на Зелена книга на Комисията: "Към бъдеща морска политика на Съюза:

¹ 2002/413/ЕО, ОВ L148, 6.6.2002 г., стр. 24.

² Също там. 1, глава VI.3.

³ Оценка на интегрираното управление на крайбрежните зони (ИУКЗ) в Европа, 1/12/2006 г., <http://ec.europa.eu/environment/iczm/home.htm>.

⁴ Променящите се лица на европейските крайбрежни зони, Доклад № 6/2006 на ЕАОС, ISSN 1725-9177, http://reports.eea.europa.eu/eea_report_2006_6/en/.

⁵ Доклад за използването на показателите на ИУКЗ от WG-ID, септември 2006 г., http://ec.europa.eu/environment/iczm/pdf/report_wgid.pdf.

⁶ COM(2005) 504 и 505, 14.10.2005 г.

европейска визия за океаните и моретата"⁷. Тъй като географският обхват на морската политика, предложена в тази Зелена книга, включва крайбрежните зони, интегрираното управление на крайбрежните зони изпълнява определена роля в предложената рамка на политиката. Освен това, като се има предвид специалното излагане на крайбрежните зони на възможните въздействия от измененията на климата, втората Европейска програма за изменение на климата⁸, по-специално частта ѝ за въздействията и приспособяването, както и предложената Зелена книга относно приспособяване към промените в климата⁹, също са от ключово значение за европейските крайбрежни зони.

Текущите междуинституционални обсъждания на предлаганата Директива за морска стратегия, резултатите от общественото допитване, стартирано със Зелената книга за морската политика, което ще продължи до юни 2007 г., както и възникващата политика на ЕС за приспособяване към измененията в климата, е необходимо да бъдат взети предвид, когато се изготвят вариантите на политиката, следваща оценката на Препоръката за ИУКЗ на ЕС. Развитието на устойчива, безопасна и конкурентоспособна енергийна политика за Европейския съюз също трябва да се разгледа, като се има предвид нейната всеобхватна роля.

2. ПРЕДПОСТАВКИ НА ПОЛИТИКАТА ЗА ИУКЗ В ЕВРОПА И ДОКЛАДИТЕ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ ЗА ИУКЗ

2.1. Препоръка за ИУКЗ на ЕС

Крайбрежните зони са от стратегическо значение за Европейския съюз. Те са дом на голям процент от европейските граждани, основен източник на храна и суровини, жизненоважна връзка за транспорта и търговията, място на някои от нашите най-ценни местообитания, както и любима дестинация за свободното време.¹⁰ Независимо от това, привлекателността на крайбрежните зони е подложена на нарастващ натиск: крайбрежните ресурси се изчерпват над допустимото за тях натоварване, недостигът на пространство води до конфликти между експлоатациите, съществуват големи сезонни колебания в броя на населението и заетостта, а природните екосистеми, които поддържат крайбрежните зони, се рушат. Крайбрежните зони са изложени до голяма степен на рискове, утежнени от възможните въздействия на климатичните изменения. Евентуално покачване на морското равнище повишава вероятността от бурни водни приливи, увеличава риска от ерозия на брега и наводнения, подсилва навлизането на морската вода към сушата и застрашава допълнително естествените буферни системи, като заблатените земи. Важни сектори за крайбрежните зони, като например туризма, риболова и селското стопанство, са сред най-уязвимите при възможни изменения на климата¹¹. Уязвимостта на човешките и природните системи по крайбрежието се е

⁷ COM(2006) 275 окончателен, 7.6.2006 г.

⁸ COM(2005) 35, 9.2.2005 г.; http://ec.europa.eu/environment/climat/eccp_impacts.htm.

⁹ 2006/ENV/012, Законодателна и работна програма на Комисията 2006, COM(2005) 531 окончателен, 25.10.2005 г.

¹⁰ COM(2000) 547 окончателен, 27.9.2000 г.

¹¹ COM(2005) 35, 9.2.2005 г.

повишила вследствие на продължаващото благоустрояване и застрояване в непосредствена близост до бреговата линия, липсата на пространство за поемане на покачването на морското равнище и хроничния недостиг на седиментен баланс¹².

На фона на това Препоръката за ИУКЗ на ЕС призовава за стратегически подход към планирането и управлението на крайбрежните зони, за да се постигне устойчиво развитие. Политиките и законите за управлението на крайбрежието и техните изпълнителни механизми са в голяма степен разработени отделно един от друг и на чисто секторна база. Това може да доведе до противоречиви приоритети, липса на яснота и като цяло фрагментарен подход, когато се пристъпи към прилагане на съответните политики и закони. Един по-последователен и интегриран подход към планирането и управлението на крайбрежието трябва да осигури по-добър контекст на ползата от съвместните действия, да изглади несъответствията и в крайна сметка по-добре и по-ефективно да постигне устойчиво развитие. За това се отнася интегрираното управление на крайбрежната зона и това е целта на Препоръката за ИУКЗ на ЕС.

Препоръката за ИУКЗ на ЕС изброява осем принципа, които определят съществените черти на ИУКЗ. Интегриране през сектори и нива на управление, както и подход, който предполага активно участие, и такъв, базиран на знания, са отличителните белези на ИУКЗ. Като се основава на тези принципи, Препоръката за ИУКЗ на ЕС приканва крайбрежните държави-членки да разработят национални стратегии за прилагане на ИУКЗ. Като се има предвид трансграничния характер на множество крайбрежни процеси, са необходими и координация и сътрудничество със съседните страни и в контекста на регионалните морета.

2.2. Доклади на държавите-членки относно прилагането на Препоръката за ИУКЗ

Препоръката за ИУКЗ на ЕС прикани крайбрежните държави-членки да докладват на Комисията постигнатия напредък по изпълнение на Препоръката, и по-специално във връзка с изработването на национална стратегия за насърчаване на ИУКЗ. Докладите трябваше да бъдат представени до края на февруари 2006 г. От 20-те крайбрежни държави-членки на ЕС 14 представиха официални доклади на Комисията¹³. Това представлява 65% от крайбрежните държави-членки на ЕС и повече от 70%¹⁴ от европейската брегова линия.

Докладите често разглеждат съвсем различни ситуации: новоизготвени национални стратегии, нов етап в по-продължителен текущ национален процес на прилагане на ИУКЗ, резултатите от упражнения на критически преглед и анализ и първоначални предложения за крайбрежна стратегия. Проучванията

¹² Също там. 4.

¹³ До 31.12.2006 г. доклади бяха получени от: Белгия, Германия, Гърция, Дания, Испания, Кипър, Латвия, Литва, Малта, Нидерландия, Обединеното кралство, Португалия, Финландия и Франция. Проектоматериали и други статии се получиха от Полша, Словения и Швеция. Никакви национални доклади не бяха предоставени от Естония, Ирландия и Италия.

¹⁴ Дължина на бреговата линия съгласно проекта EUrosion (2004).

показват, че всички крайбрежни държави-членки на ЕС регулират крайбрежната експлоатация и развитие в някаква форма. В периода 2000 г. - 2005 г. бяха предприети стъпки към по-интегриран подход на планиране и управление, но все още рядко се наблюдава зряло и добре функциониращо ИУКЗ, което включва всички съответни нива на управление¹⁵. Картината не се променя чувствително, ако се вземат предвид и двете крайбрежни държави-членки, присъединили се към ЕС на 1 януари 2007 г.¹⁶.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ОЦЕНКАТА И НАСОКИТЕ ЗА ПО-НАТАТЪШНО НАСЪРЧАВАНЕ НА ИУКЗ В ЕВРОПА

За бъдещата ориентация на интегрираното управление на крайбрежните зони Комисията прави следните заключения от наличните доклади.

3.1. Резултати от оценката на Препоръката за ИУКЗ на ЕС

Прилагането на интегрираното управление на крайбрежните зони е бавен и дългосрочен процес. Повечето национални стратегии, изготвени вследствие на Препоръката за ИУКЗ на ЕС, бяха приети през 2006 г., като тяхното прилагане едва сега започва. В мнозинството държави-членки отговорът на Препоръката за ИУКЗ на ЕС е част от бавен, но протичащ в момента процес към по-интегрирано планиране и управление на крайбрежието. Препоръката за ИУКЗ на ЕС подпомага тези процеси и има ясен ефект за стимулиране на разбиране и повишена активност към устойчиво планиране и управление на крайбрежието. Макар преобладаващият подход да е все още секторен, националните стратегии трябва да осигурят по-стратегическа и интегрирана рамка. Препоръката за ИУКЗ на ЕС остава валидна като база за продължаване на подкрепата за тези интеграционни процеси. Като се има предвид, че мнозинството от крайбрежните държави-членки са отговорили на Препоръката за ИУКЗ на ЕС, че повечето национални стратегии са стартирани едва през 2006 г., и че се очаква по-нататъшно развитие посредством Директивата за морска стратегия и Зелената книга за бъдещата морска политика на ЕС и следващите ги документи, Комисията счита, че на този етап не се предвижда нов специфичен правен инструмент за насърчаване на ИУКЗ. Тази оценка ще бъде преразгледана в контекста на дейността по изпълнението на бъдещата морска политика на ЕС и след приключване на междуинституционалните обсъждания на Директивата за морска стратегия, която се очаква през 2008 г.

Въпреки това, Комисията отбелязва, че националните доклади по ИУКЗ представят само ограничени признаци за резултатни механизми на изпълнение. Превръщането на стратегиите в реалност и същественото ускорено развитие на ИУКЗ в Европа ще изискват продължителни и резултатни усилия за прилагане. Осигуряване на достатъчно финансиране за подпомагане на стратегиите е една част от предизвикателствата. Като по-съществен проблем остава постигането на ефективна дългосрочна подкрепа и съпричастност за интегриране в

¹⁵ Също там. 4.

¹⁶ Макар и Препоръката за ICZM на ЕС да не изисква от Румъния и България да представят доклади, проектоматериали и статии бяха получени от Румъния до 31.12.2006 г. (от България не беше получен официален доклад).

контекста на преобладаващо секторно организирани администрации. ИУКЗ е също така насочено към включване на повече природозащитни заинтересовани страни, като устойчивото икономическо развитие и социалните съображения трябва бъдат взети под внимание и в стратегиите.

Основно достижение на Препоръката за ИУКЗ на ЕС е да систематизира обща група от принципи, които да залегнат в основата на солидно планиране и управление на крайбрежието. Макар и оценката да потвърждава обосноваността на тези принципи на ИУКЗ, прилагането на Препоръката за ИУКЗ на ЕС също така разкрива различни тълкувания и разбиране на ИУКЗ в Европа. За поощряване на по-последователно и ефективно прилагане на ИУКЗ принципите трябва да станат по-функционални и по-добре представени. Разнообразието на крайбрежията, заедно с различните административни системи между и в рамките на държавите-членки, предполага, макар и да не са лесно осъществими, решения с универсално предназначение. По-скоро е необходим по-систематичен сравнителен анализ и засилена обмяна на опит в Европа.

Независимо от постигнатия напредък към обща рамка за оценка на ИУКЗ¹⁷, само няколко страни и региони са се заели ефективно със събиране и анализ на специфични показатели за крайбрежната зона. Все още липсва методология, която да свърже усилията в ИУКЗ с тенденциите в устойчивостта. Макар методологията за оценка на географските въздействия на политиките на ЕС да е отбелязала напредък¹⁸, пропуските в данните и липсата на ефикасни системи за споделяне на информация все още представляват бариера за нейното по-широко и активно използване в процесите на вземане на решения.

За подпомагане на прилагането на ИУКЗ ще са необходими повече инвестиции под формата на събиране на информация, анализирането ѝ и информиране на съответните отговорни лица и обществеността като цяло. Наскоро приетата директива INSPIRE¹⁹ осигурява правната рамка за по-ефективна инфраструктура при използването и разпространението на пространствената информация. Общата система за информация за околната среда, която се разработва от Комисията, Европейската агенция за околна среда и държавите-членки в контекста на INSPIRE, трябва да спомогне информацията за крайбрежната зона да стане по-лесно достъпна.

3.2. Приоритетни теми за по-нататъшно насърчаване на ИУКЗ: приспособяване към климатичните изменения и рискове и управление на взаимовръзката суша-море и морските зони

Докато разнообразието на крайбрежията в Европа предполага, че актуалните проблеми и тяхната важност могат да се различават, то едно общо предизвикателство за всички крайбрежни зони в Европа е нарастващото излагане на рисковете и възможните въздействия на изменението в климата. В

¹⁷ Работна група за показатели и данни WG-ID <http://ec.europa.eu/environment/iczm/home.htm#zone6>, проект DEDUCE (Interreg) <http://www.gencat.net/mediamb/sosten/deduce/deduce.htm>.

¹⁸ Променящите се лица на европейските крайбрежни зони, Доклад № 6/2006 на ЕАОС, ISSN 1725-9177; Европейска мрежа за наблюдение на пространственото планиране <http://www.espon.eu/>.

¹⁹ Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 108 от 25.4.2007 г.

същото време крайбрежните зони могат значително да спомогнат за развитието на някои форми на възобновяема енергия, като по този начин допринесат за устойчива, безопасна и конкурентоспособна енергийна политика на Европейския съюз. Това обаче предполага допълнителни претенции за пространство и допълнителен потенциален източник на конфликти между експлоатациите и ползите в крайбрежните зони и зоните в близост до брега. Измененията в климатичните условия се очаква още по-широко да засегнат възможностите и заплахите за ключовите икономически дейности в крайбрежната зона.

За правилно справяне с тези и други предизвикателства и за по-добра подготовка и ответна реакция на възможни бедствия се изисква последователен, междусекторен териториален подход. Като се има предвид, че настоящите планове и програми определят рамката за следващите, налице е спешна необходимост от текущо планиране и инвестиционни решения, които да включват рисковете, свързани с възможните последици от изменението на климата. ИУКЗ спомага за създаването на подходяща рамка за насърчаване на всеобхватни стратегии за ограничаване на риска и за приспособяване в крайбрежните зони, като се основава на съществуващите инструменти и резултатите от изследванията на ЕС²⁰. Зелената книга за приспособяване към измененията на климата на Комисията²¹, предвидена за 2007 г., и Интегрираната стратегия за предотвратяване на бедствията, обявена за 2008 г.²², ще допринесат за по-нататъшно насърчаване на адаптирането към възможните рискове, свързани *inter alia* с изменението на климата в европейските крайбрежни зони.

При стартиране на стратегията си за прилагане на Препоръката за ИУКЗ на ЕС²³ Комисията посочи, че крайбрежните зони специално се нуждаят от интегриран териториален подход, но че по същество такова добро териториално управление е уместно за други райони, които са изправени пред множество затруднения и противоречиви интереси. Такъв е все повече случаят с моретата и океаните²⁴. Независимо от продължаващата необходимост от ИУКЗ на сушата, нужно е да се отдели допълнително внимание на прилагането на ИУКЗ в граничната зона суша-море и в контекста на регионалните морета. Основите за едно такова по-добро сътрудничество в контекста на регионалните морета са положени, например във формата на пространствата на морското трансгранично и транснационално сътрудничество като част от Целта за сътрудничество съгласно Политиката на сближаване²⁵. Най-вече, предлаганата Директива за морска стратегия въвежда единици на морско планиране и

²⁰ Напр. предложената Директива относно оценката и управлението на наводненията, COM(2006) 15 от 18.1.2006 г.; предложената Рамкова директива за защита на почвите, COM(2006) 232 от 22.9.2006 г.; Решение на Съвета относно създаване на финансов инструмент за гражданска защита, 2007/162/ЕО, Евратом, от 5.3.2007 г.; Пакети за морска безопасност: http://ec.europa.eu/transport/maritime/safety/index_en.htm; проучване на EUrosion: www.euroosion.org; ARMONIA приложи многорисково картографиране за оценка на въздействието: www.armoniaproject.net.

²¹ Също там. 9.

²² Годишна стратегия на политиката 2008, COM(2007) 65 окончателен, 21.2.2007 г.

²³ COM(2000) 547 окончателен, 27.9.2000 г.

²⁴ Зелена книга "Към бъдеща морска политика на Съюза", COM(2006) 275 окончателен, 7.6.2006 г.

²⁵ Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, ОВ L210 от 31.7.2006 г., стр. 25.

управление под формата на морски региони и подрегиони²⁶. В заключение, за Средиземно море се разработва правна рамка за ИУКЗ под формата на протокол към Барселонската конвенция, по която ЕС е договаряща страна²⁷.

Предлаганата Директива за морска стратегия ще установи екологичните стандарти, необходими за опазване на морската околна среда и базата на морските ресурси, които тя представлява. Тя също така идентифицира пространствени и временни средства за управление като част от спектъра мерки, необходими за постигане на всеобщата цел за добро екологично състояние²⁸. С други думи, мерките за морско пространствено планиране ще бъдат част от комбинацията на политики, необходима за успешно прилагане на предлаганата директива. Този аспект вече е заложен в определени конвенции за регионалните морета, които ще играят ключова роля при координиране на прилагането на директивата на ниво регионални морета. Хелзинкската комисия за защита на Балтийско море, конвенциите от Осло и Париж за защита на североизточния Атлантически океан и Барселонската конвенция за защита на Средиземно море предприеха напоследък важни стъпки за включване на съображенията на морското пространствено планиране в настоящите или планираните им дейности. Това ще представлява съществен градивен елемент за по-нататъшна работа по морското пространствено планиране в контекста на предлаганата Директива за морска стратегия.

Като се основава на гореспоменатите мерки и на други налични инициативи на ниво на Общността, на регионалните морета и на национално ниво, бъдещата морска политика на ЕС ще вземе предвид, както е посочено в Зелената книга, приета през юни 2006 г., въвеждането на система за морско пространствено планиране. Устойчивото развитие на моретата и океаните на Европейския съюз може наистина да изисква по-широк подход на планиране и управление, за да се приведат в съответствие конфликтните и конкурентни експлоатации на океанските ресурси и пространство. Ключовите аспекти са намиране на оптимални места за икономически дейности, като същевременно се избягва конфликтът между различните експлоатации, най-ефикасно използване на пространството и ефективното управление на морското развитие и свързаното с него развитие на сушата.

За постигането на това, всеобхватният, целенасочен и проблемно ориентиран характер на ИУКЗ, в контекста на всестрани морска политика за Европейския съюз, предлага ясно различима допълнителна стойност в сравнение с някои от традиционните, по-твърди системи за планиране и управление. Освен това, ИУКЗ би допринесло за осигуряване на съгласуваност между политиките, плановите и програмите, както и за ефективното въвеждане и изпълнение на плановите и програмите при различните нива на намеса. Работата на различни нива и през административни и секторни граници остава огромно предизвикателство, но е централна за постигане на интеграция. Цялостният резултат трябва да бъде по-голяма яснота, сигурност и предсказуемост на

²⁶ Също там. 6, член 3.

²⁷ Конвенция за защита на морската околна среда и крайбрежната зона на Средиземноморието, 1976 г. и изменена 1995 г.: <http://www.pap-thecoastcentre.org/>.

²⁸ Също там. 6, Приложение V.

провеждането на политиките и вземането на решения. Това ще подпомогне устойчивото развитие на морските икономики и ще подобри препитанието на крайбрежните селища.

3.3. Разгръщащият се контекст на политиките и законите на ЕС с влияние върху крайбрежните зони

Съобщението „Относно интегрираното управление на крайбрежната зона: стратегия за Европа“ на Комисията²⁹ приема, че повечето, ако не всички, политики и инструменти на ЕС оказват някакво въздействие върху крайбрежните зони. Комисията ще продължи да се стреми тези политики и инструменти да бъдат последователни, за да се улесни прилагането на по-ниските нива на управление. От 2001 г. и излизането на Бялата книга за европейското управление³⁰ Комисията е изпълнила набор от структурни мерки за подобряване на откритостта, участието, отчетността и последователността във вземането на решения и прилагането на политиките на ЕС (напр. публично налични работни програми, оценки на въздействието на политиките, посистематични консултации със заинтересованите страни). Бъдещата морска политика на ЕС, в която Директивата за морска стратегия представлява стълб, отнасящ се до околната среда, предлага платформа за по-нататъшно засилване на последователността и съгласуваността на множеството политики и инструменти на ЕС, които засягат крайбрежните зони.

В допълнение към стратегически важните инициативи, упоменати по-горе, от 2000 г. продължава и създаването на други специфични инструменти, които поставят за разглеждане значими проблеми на крайбрежието. Като се имат предвид продължаващите тенденции на изчерпване на крайбрежните ресурси и загубата на природни пространства, такива инструменти са съществени компоненти на един цялостен подход за постигане на устойчиво развитие на европейските крайбрежни зони. Сред най-важните инструменти са Рамковата директива за водите³¹, приета през 2000 г., Директивите за местообитанията и птиците³², както и Планът за действие „Спиране на загубата на биоразнообразие до 2010 г. и след това“³³ и Директивата за стратегическа оценка на околната среда³⁴ от 2001 г., приложими за планове и програми. По отношение на специфичните рискове за крайбрежието крайбрежните наводнения попадат в обхвата на предлаганата Директива за оценка и управление на наводненията³⁵; свлачищата и запечатването на почвите, например посредством урбанизацията, попадат в обхвата на предлаганата Директива, която създава рамка за защита на почвите³⁶. Относно въпросите за недостига на вода и сушите, в Съвета вече се състоя известен обмен на информация и като продължение на това, те ще бъдат поставени за

²⁹ Също там. 10.

³⁰ COM(2001) 428 окончателен, 25.7.2001 г.; http://ec.europa.eu/governance/governance/index_en.htm.

³¹ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L327 от 22.12.2000 г.

³² Директива 92/43/ЕИО на Съвета, ОВ L 206 от 22.7.1992 г. и Директива 79/409/ЕИО на Съвета, ОВ L 103 от 25.4.1979 г.

³³ COM(2006) 216 окончателен, 22.5.2006 г.

³⁴ Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 197 от 21.7.2001 г.

³⁵ COM(2006) 15 окончателен, 18.1.2006 г.

³⁶ COM(2006) 232 окончателен, 22.9.2006 г.

разглеждане в съобщение на Комисията през 2007 г.³⁷. Като се има предвид важността на туризма в крайбрежните зони, необходимо е да бъдат изтъкнати и инициативите на Комисията за укрепване на устойчивостта на европейския туризъм³⁸.

3.4. Насоки за по-нататъшно насърчаване на ИУКЗ в Европа

Като се основава на очертаните по-горе заключения, Комисията счита, че на ниво ЕС са необходими непрекъснати усилия в подкрепа на ИУКЗ, както следва:

- крайбрежните държави-членки се насърчават да изпълняват националните си стратегии за ИУКЗ или да изготвят такива, ако Препоръката за ИУКЗ на ЕС все още не е изпълнена;
- за постигане на по-ясно разбиране и прилагане на ИУКЗ сред държавите-членки е необходимо да бъдат разработени насоки за изясняване на принципите, които са залегнали в основата на солидно планиране и управление на крайбрежните зони, както и начини за въвеждането им в действие;
- тъй като предлаганата Директива за морска стратегия и свързаната с нея работа по конвенциите за регионалните морета са ключ за разработването на цялостен подход за устойчиво развитие на океаните и моретата на ЕС, от съществено значение е да се изработят стратегии за ИУКЗ в тясна координация и взаимодействие с тези инструменти. С осъществяването на това ИУКЗ ще стане важен компонент и на бъдещата морска политика на Европейския съюз;
- макар и да е необходима по-нататъшна подкрепа за прилагането на ИУКЗ на сушата, по-голямо внимание трябва да бъде отделено на сътрудничеството на ниво регионални морета, включително съгласуваност между плановете, програмите и управлението, обхващащи сухоземните и морски части на крайбрежните зони. Предлаганата Директива за морска стратегия и свързаната с нея работа по конвенциите за регионалните морета ще предоставят важни инструменти, за да се осъществи напредък;
- като се има предвид голямата уязвимост на крайбрежните зони на рискове и възможни въздействия, свързани с измененията на климата, трябва да бъдат разработени и приложени стратегии за адаптиране към тези рискове в пълно съответствие със стратегиите за ИУКЗ, както и инструменти, които се отнасят до специфични природни или технологични опасности;
- повече усилия са необходими за сравнителни анализи и комуникацията и насърчаването на добри практики по отношение на ИУКЗ. Необходимо е също така да се продължи събирането на важни данни и ефективно

³⁷ Законодателна и работна програма на Комисията 2007, COM(2006) 629 окончателен, 24.10.2006 г.

³⁸ http://ec.europa.eu/enterprise/services/tourism/tourism_sustainability_group.htm.

споделяне и използване на информация при провеждане на политиките и вземането на решения. Нужно е да се продължи разработването на общи показатели и рамка за оценяване на ефективността и ефикасността на ИУКЗ.

Интегрираният подход за провеждане на политика, каквато е бъдещата морска политика на ЕС и нейният стълб за околната среда Морската стратегия на ЕС, ни позволява да предприемем важни стъпки за изпълнение на гореспоменатата програма за действия.

Относно пряката подкрепа за по-нататъшно прилагане на ИУКЗ и от 2007 г., основен принос ще има Европейската политика на сближаване, главно посредством Целта за сътрудничество и Инициативата на регионите за икономическа промяна³⁹, която включва сред темите си управлението на крайбрежните зони. Освен това, Европейският фонд за рибарство⁴⁰ включва ос, предназначена за интегрираното и устойчиво развитие на зависимите от риболова райони. Подкрепяното от ЕС координационно действие ENCORA⁴¹, стартирано през 2006 г, има за цел да структурира фрагментирания подход към научните изследвания и образованието на крайбрежните зони в Европа⁴².

4. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Оценката на Препоръката за ИУКЗ на ЕС показва, че Препоръката за ИУКЗ на ЕС има положително въздействие за поощряване на напредъка към по-интегрирано планиране и управление на крайбрежните зони в Европа. Бъдещата морска политика на ЕС и нейният стълб за околната среда Морската стратегия на ЕС ще придадат нов импулс на нашата политика на ИУКЗ и още повече ще подобрят нейното прилагане през следващите години.

За поставяне за разглеждане на нестихващите проблеми на разрушаване на околната среда в крайбрежните зони се предлагат или приемат редица специфични инструменти, откакто е излязла Препоръката за ИУКЗ на ЕС. Комисията ще продължи да осигурява последователност и съгласуваност на множеството политики и инструменти на ЕС, които засягат крайбрежните зони.

В подкрепа на прилагането на ИУКЗ се предлагат възможности особено посредством Политиката на сближаване, Европейския фонд за рибарство, и като част от Изследователската рамкова програма.

В този смисъл Препоръката за ИУКЗ на ЕС остава в сила за подпомагане на прилагането на националните стратегии и за продължаване на ИУКЗ на европейския бряг.

³⁹ Региони за икономическа промяна, COM(2006) 675 и SEC(2006) 1432, 8.11.2006 г.

⁴⁰ Европейски фонд за рибарство, Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета, L223, 15.8.2006 г., стр. 1. http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/structural_measures/arrangements_2007_2013_en.htm.

⁴¹ ENCORA <http://www.encora.eu/>.

⁴² Предстои приемането на финансовия инструмент за околната среда "LIFE+" (Предложение на Комисията COM(2004) 621 от 29.9.2004 г.).